

Kako je v Akamasoi z branjem knjig? Radi berejo?

V Akamasoi naši ljudje berejo zelo malo, kot tudi drugod na Madagaskarju. Ko so ljudje lačni, težko berejo knjige. Prazen želodec nima nobenih drugih želja kot je ta, da išče hrano in se nasiti. Knjige so tudi drage. Če bi imeli na izbiro, ali naj kupijo knjigo ali žakelj riža, bi jih večina brez pomisleka kupila riž.

Kako učiteljice otroke spodbujajo k branju?

V vsaki srednji šoli imamo knjižnico, kamor gre vsak razred vsaj dvakrat na teden za eno uro, da si otroci tam izberejo knjigo in berejo.

Se vam zdi pomembno, da otroci berejo?

Zelo je pomembno, da otroci začnejo brati knjige zgodaj, ker se človek ob branju knjig veliko nauči in se mu odpirajo nova obzorja v življenju. Knjiga spodbuja k premišljevanju. Brez branja knjig ni napredka. Vzrok za to, da je danes v nešteti državah tako malo napredka, je, da se vse manj bere!

Napisali ste tudi nekaj knjig. Kaj vas žene pri pisanju? Za koga pišete?

Z drugimi ljudmi dobre volje sem želel deliti naše izkušnje pri delu z reveži in dati korajžo tistim, ki prav tako delajo med najbolj revnimi v izgubljenih krajih, ki niso poznani in ki jim je tudi potrebno pomagati. Potem pa tudi naznaniti revščino in pričati, da revščina ni usoda, ampak sad človeškega egoizma in krivične razdelitve zemeljskih dobrin, ki jih je Bog ustvaril za vse, ne pa le za nekatere privi-

legirane ljudi. Skupno dobro mora premagati sebičnost in individualizem, ki danes kot hurikan ali ciklon vihra in dela veliko škode po vsem svetu.

Ali tudi zdaj pripravljate kakšno knjigo?

Ponudbi imam iz dveh založb, a se še nisem odločil! Vedno je mogoče povedati kaj novega, še posebej o tem, kar je povezano z življenjem, revščino in evangelijem v vsakdanjem življenju.

Včasih pa se vprašam, zakaj bi pisal, če pa Jezus ni nikdar nič napisal, ampak je živel za druge in dal svoje življenje za svoje brate in sestre! Govoril in pisal je s svojim življenjem. Kar je oznanjal, je tudi živel. Iskrenosti in korajže za to nam vsem še močno primanjkuje.

MOJCA PURGER

Dokumentarni film Jožeta Možine na DVD-ju

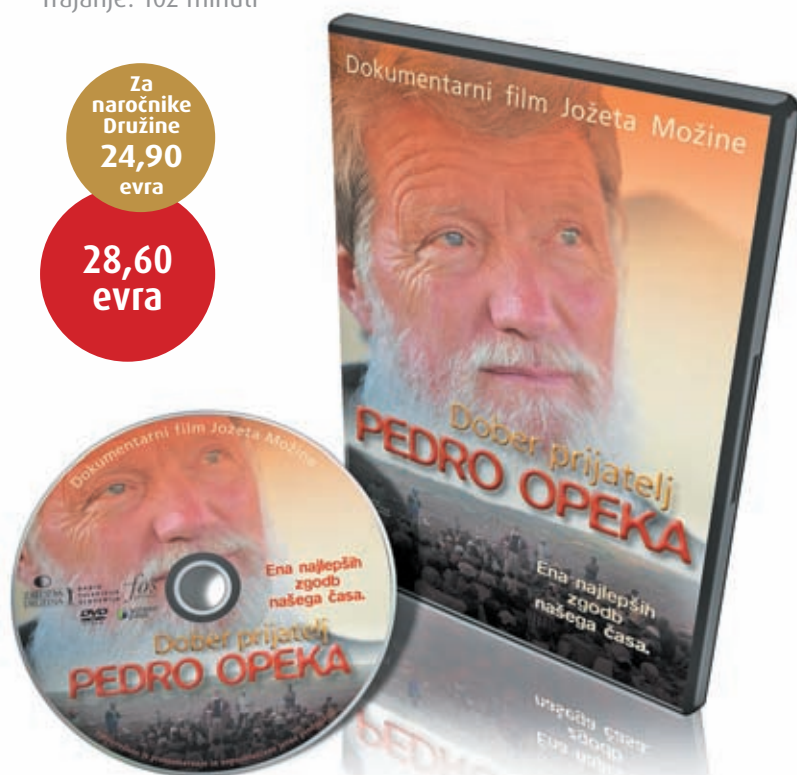
PEDRO OPEKA – DOBER PRIJATELJ

Film Jožeta Možine gledalce popelje na Madagaskar, da od blizu spoznajo življenje in delo tega velikega misijonarja slovenskega rodu. Na smetišču prestolnice Atananarivo, je leta 1989 v kužnem smradu živelo na tisoče povsem obubožanih odraslih in otrok. Mednje si je izboril pot Pedro Opeka. Skupaj z nekdanjimi smetiščarji gradi novo družbo – kulturo dobrih prijateljev, po malgaško Akamasoa. Kjer je bilo nekoč smetišče, zdaj v urejenih vaseh s šolami, vrtci in igrišči živi že več kot 23 tisoč nekdanjih smetiščarjev in brezdomcev.

Trajanje: 102 minuti

Za naročnike Družine
24,90
evra

28,60
evra

Slavko Bobovnik,
novinar na Televiziji Slovenija:

»Petnajst minut sem se pogovarjal s Pedrom Opeko, pa je bilo, kot bi nekdo iz neizmerljivo velike posode vame točil energijo, voljo in moč. In ko boste videli Pedra Opeko v filmu, boste brez dvoma dojeli, da je smisel našega bivanja še nekje drugje kot v debeljenju bančnega računa.«

dr. Anica Mikuš Kos,
ustanoviteljica
Slovenske filantropije:

»Globoko spoštujem delo, ki ga opravlja Pedro Opeka. Cenim, da konkretno izboljšuje kakovost življenja velikega števila ljudi. Še posebej občudujem, kar je naredil za šolanje otrok. Strinjam se tudi z njegovimi kritičnimi pogledi na delovanje velikih humanitarnih organizacij.«

